

GINO d'ARTALI
Straatdichter van Antwerpen

Column: "Pro patria.

Met de verkiezingen in het vooruitzicht in dit bijna hopeloos verdeelde land moest ik in retrospectief denken aan een multi-nationaal en multi-disciplinair (beeldende kunst en poëzie) project wat ik eind 2010 georganiseerd en begin 2011 gepresenteerd heb in Antwerpen: "Pro Patria". En dit lijkt me een goed moment om de tekst die ik toen geschreven heb opnieuw boven te halen en te publiceren als column. Vooral ook omdat het erop lijkt dat er weinig verandert is.

"Pro Patria" is een titel die gemengde gevoelens kan oproepen, en dat is ook de bedoeling. Want enerzijds is het provocatief/cynisch bedoeld en anderzijds dubbelzinnig.

Provocatief/cynisch: In België, of wat daarvan mag overblijven, zijn er teveel individuen, politieke partijen en/of organisaties die zich teweer stellen tegen de aanwezigheid van of komst van nog meer (im-)migranten. Als men hun motivatie voor verweer analyseert kan men enkel tot de conclusie komen dat ze alle besef van realiteit verloren hebben.

Realiteit 1: er worden te weinig Vlaamse/Waalse/Duitstalige kindjes geboren met als gevolg:

Realiteit 2: vergaande vergrijzing; een tekort aan arbeidskrachten; een pensioen- en gezondheidszorgregeling die onder druk komt te staan enz..

Realiteit 3: een recent onderzoek van de KU Leuven heeft uitgewezen dat (im-)migranten vooral naar België komen met als doel te werken. En, niet onbelangrijk, als doel hun familie in hun vaderland financieel te ondersteunen. Wist u bijvoorbeeld dat er, vanuit de Westerse landen waar (im-)migranten wonen en werken, er meer geld naar hun landen van herkomst gaat, dan het totale budget van de zgn. G8 bestemd voor ontwikkelings- hulp?

Realiteit 4: de realiteit is echter en tevens een uitnodiging om eens een andere richting uit te denken, namelijk de richting van volk en land, inclusief alle (im-)migranten.

Dubbelzinnig: Ik kom zelden een inwijkeling tegen die niet denkt in termen van 1 vaderland. Dwz. hij/zij zegt: "Ik ben geboren in Afghanistan dus Afghaan, en ik woon en werk in België dus Belg".

Ik ben een expat d.w.z. dat ik in 10 verschillende landen (3 continenten) gewoond en gewerkt heb en als ik rondloop in Antwerpen voel ik mij een wereldburger, want ik ontmoet op bijna elke hoek mensen uit landen waar ik gewoond heb, wat een plezierige herkenning is. Zo voel ik me echt thuis, m.a.w. mijn thuis gaat verder dan de beperkende/uitsluitende muren die mensen opwerpen om anderen uit te sluiten.

Kortom: "Pro Patria" gaat over het gevoel verenigd te zijn, ongeacht afkomst, huidskleur, religie enz..

"Zwart Wit"
...Denk niet wit (denk niet wit), denk niet zwart (denk niet zwart)
Denk niet zwart-wit
Denk niet wit (denk niet wit), denk niet zwart (denk niet zwart)
Denk niet zwart-wit
Maar in de kleur van je hart..."

Frank Boeijen (NI'dse singer-songwriter)

Naschrift 24 04 '14: onlangs luisterde ik naar Villa politica, een zodanig saai programma dat ik er bijna altijd bij in slaap val. Hoe dan ook ging het ook en weer eens over (im-)migranten/inwijkelingen en viel het woord: 'assemblage' en ik veerde op. Wat bedoelt men daarmee? Dat men witten en (im-)migranten/inwijkelingen zoals in een fabriek kan/wil assembleren tot een nieuw soort mens. Ik moest meteen aan een aantal dingen denken: het boek 'Brave new world' van Aldous Huxley en Charlie Chaplin's film 'The great dictator'. Het boek heeft een desastreus einde en de film is echt en nog steeds een eye-opener als aanklacht tegen (extreem) rechts.

© Gino d'Artali